DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

EUROSYSTEMET

DA **ECB-PUBLIC**

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 11. december 2020

om begrænsninger i kontantbetalinger

(CON/2020/33)

Indledning og retsgrundlag

Den Europæiske Centralbank (ECB) modtog den 9. november 2020 en anmodning fra Finanstilsynet om en udtalelse om et forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Nationalbank, lov om kapitalmarkeder, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme og forskellige andre love [1](herefter "lovforslaget").

ECB's kompetence til at afgive udtalelse fremgår af artikel 127, stk. 4, og artikel 282, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 2, stk. 1, andet, tredje, fjerde og femte led, i Rådets beslutning 98/415/EF[2], da lovforslaget angår betalingsmidler, Danmarks Nationalbank, indsamling af statistikker og clearing- og betalingssystemer. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

1. Formålet med og beskrivelse af lovforslaget

1.1 Udtalelsen omhandler de tre dele af lovforslaget, som: a) sænker den gældende grænse for visse kontantbetalinger til erhvervsdrivende fra op til DKK 50 000 til DKK 20 000 (fra op til ca. EUR 6 700 til EUR 2 700), b) sikrer, at indledningen af insolvensbehandling mod en deltager i et betalings- eller værdipapirafviklingssystem ikke er til hinder for, at midler eller værdipapirer på deltagerens afviklingskonto kan anvendes til at opfylde den pågældendes forpligtelser i systemet på den dato, hvor insolvensbehandlingen indledes, og c) ændrer lov om Danmarks Nationalbank[3] med henblik på at sikre både et bedre retsgrundlag for Danmarks Nationalbanks indsamling og anvendelse af data, herunder til statistiske formål, og at styrke de krav om fortrolighed, der finder anvendelse på ansatte og medlemmer af ledelsesorganerne i Danmarks Nationalbank, herunder når sådanne data deles med blandt andet ECB.

1.2 Sænkelsen af grænsen for visse kontantbetalinger gælder for erhvervsdrivende, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og

1 Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love.

2 Rådets beslutning 98/415/EC af 29. juni 1998 om de nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank om udkast til retsforskrifter (EUT L 189 af 3.7.1998, s. 42).

3 Lov om Danmarks Nationalbank, Lov nr. 116 af 7. april 1936. som ændret ved lov nr. 166 af 13. april 1938, § 44 i lov nr. 88 af 15. marts 1939, lov nr. 67 af 15. marts 1967, § 90 i lov nr. 174 af 30. april 1969 og § 16 i lov nr. 579 af 1. juni 2010.

finansiering af terrorisme[4], og finder anvendelse på denne specifikke gruppe af betalinger mellem erhvervsdrivende og betalinger fra kunder til erhvervsdrivende. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget[5] (herefter "bemærkningerne") fremsættes forslaget med henblik på at bekæmpe hvidvaskning og henviser i denne sammenhæng til sjette betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849[6], hvoraf det blandt andet fremgår, at der ved store kontantbetalinger er høj risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og at medlemsstaterne bør have mulighed for at indføre yderligere generelle begrænsninger af brugen af kontanter og strengere bestemmelser. Det fremgår desuden af bemærkningerne, at den fortsatte teknologiske og digitale udvikling har begrænset omfanget af større kontantbetalinger i almindelighed, hvorfor det antages, at sænkelsen af grænsen for visse kontantbetalinger vil have en begrænset betydning for erhvervsdrivende og forbrugere.

1.3 Lovforslaget indfører også den mulighed, som medlemsstaterne har i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF[7], hvorefter indledningen af insolvensbehandling mod en deltager i et betalings- eller værdipapirafviklingssystem ikke er til hinder for, at midler eller værdipapirer på deltagerens afviklingskonto kan anvendes til at opfylde den pågældendes forpligtelser i systemet på den dato, hvor insolvensbehandlingen indledes. Det præciseres i bemærkningerne[8], at Danmarks Nationalbank både nu og i fremtiden vil stille en kreditlinje (dvs. en garanti) til rådighed for afviklinger i VP Securities, den danske værdipapircentral. Afviklingen foregår i realtid eller i afviklingsblokke (som opgøres på faste tidspunkter i løbet af dagen), og en kreditlinje, som Danmarks Nationalbank stiller til rådighed, finder anvendelse på såvel realtids- som dedikerede blokafviklinger i Værdipapircentralen. I henhold til den nationale konkursret spærres en deltagers afviklingskonto hos Danmarks Nationalbank, hvis der indledes insolvensbehandling mod en deltager, og deltageren vil ikke længere kunne disponere over sine midler, som Danmarks Nationalbank kan anvende som pant til sikkerhed for den afgivne kreditline. Det anføres imidlertid i bemærkningerne, at Danmarks Nationalbank har tilsluttet sig TARGET2-Securities (herefter "T2S"), den fælles platform for grænseoverskridende værdipapirafviklinger i Europa, som ejes af Eurosystemet. T2S afvikler primært transaktioner i realtid efter princippet om levering mod betaling, dvs. pengene og værdipapirerne skifter hænder simultant og med endelig afregning i overensstemmelse med direktiv 98/26/EF. Ifølge bemærkningerne er der derfor, som følge af Danmarks Nationalbanks tilslutning til T2S, opstået tvivl om, hvorvidt afviklinger i T2S er beskyttet mod en dansk deltagers insolvens i løbet afviklingsdagen. Foretages en afvikling ikke som følge af insolvens i løbet af dagen, er der en risiko for, at den manglende afvikling vil have en afsmittende effekt ("knock-on effect") i systemet og skabe problemer for øvrige deltagere, hvilket kan

4 Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask of finansiering af terrorisme, Lovbekendtgørelse nr. 380 af 2. april 2020.

5 Jf. afsnit 2.13.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

6 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

7 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

8 Jf. afsnit 1.12.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

underminere tilliden til, at ordrerne gennemføres i systemet. Det vurderes derfor at være vigtigt at sikre, at afvikling kan ske i tilfælde af konkurs ved de midler, der er stillet til rådighed på et pengeinstituts dedikerede konto hos Danmarks Nationalbank for afviklingen af overførselsordrer. I yderste konsekvens vil manglende afvikling grundet konkurs kunne skabe mistillid til systemet.

1.4 Endelig indeholder lovforslaget to ændringsforslag til lov om Danmarks Nationalbank.

1.5 Med det første forslag foreslås en styrkelse af Danmarks Nationalbank´s hjemmel til at indsamle og anvende oplysninger til formål, der falder inden for dens kompetenceområde. Det anføres i bemærkningerne, at de data, som Danmarks Nationalbank indsamler i dag, primært indsamles med henblik på udarbejdelse af statistikker. I henhold til lovforslaget har danske virksomheder, som er registreret i CVR-registret, på anmodning af Danmarks Nationalbank pligt til at fremsende alle de data, som måtte være nødvendige for, at Danmarks Nationalbank kan udføre sine opgaver som defineret i lov om Danmarks Nationalbank. Som det fremgår af bemærkningerne[9], vil vurderingen af, hvilke oplysninger, det er nødvendigt at indhente fra virksomhederne, bero på Danmarks Nationalbanks konkrete varetagelse af sine opgaver, og Danmarks Nationalbank er derfor tillagt et betydeligt skøn med hensyn til at afgøre, hvilke data der er relevante for varetagelsen af dens opgaver. Ifølge bemærkningerne[10] vil dataene blive indsamlet som et nødvendigt grundlag for de konklusioner og beslutninger, som Danmarks Nationalbank træffer i relation til overvågningen af dansk økonomi, den finansielle stabilitet, herunder kreditrisici, systemiske risici, kapitalmarkedet og valutamarkedet samt udarbejdelsen af finansiel statistik.

1.6 Ved det andet forslag om ændring af lov om Danmarks Nationalbank indføres en særlig ordning om tavshedspligt for ansatte og medlemmer af ledelsesorganerne i Danmarks Nationalbank, herunder i forbindelse med ekstern bistand, en forpligtelse, som i alle tilfælde fortsætter med at gælde efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør[11]. Denne tavshedspligt indebærer, at disse personer skal fortroligholde oplysninger, som kommer til deres kendskab, under udførelsen af deres opgaver. I tilfælde af tilsidesættelse, finder straffeloven[12] anvendelse, hvorefter der kan pålægges bøder eller straffes med fængsling i op til 6 måneder, hvilket under skærpende omstændigheder kan forhøjes til to år. Lovforslaget bevarer de eksisterende regler om overførsel af fortrolige oplysninger til centralbankerne i Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) og anfører også en udtømmende liste over andre nationale, europæiske og internationale organer og institutioner, herunder centralbanker i andre lande beliggende i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-lande), som fortrolige data kan overføres til. Det følger endvidere af lovforslaget, at personer, som modtager fortrolige oplysninger fra Danmarks Nationalbank, herunder personer i ESCB-centralbanker, er bundet af den samme tavshedspligt, som den, der gælder for ansatte og medlemmer af ledelsesorganerne i Danmarks Nationalbank. I henhold til bemærkningerne[13] kan opgaver i relation til internationalt statistisk samarbejde også varetages dels på baggrund af EU-forordninger, dels, såfremt der er

9 Jf. afsnit 2.20.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

10 Jf. afsnit 2.20.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

11 Jf. afsnit 20.1 til 20.3 i forslaget om ændring af lov om Danmarks Nationalbank.

12 Jf. § 152 til152e i Straffeloven, Lovbekendtgørelse nr. 976 af 17. september 2019.

13 Jf. afsnit 2.21.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

tale om Den Internationale Betalingsbank (BIS) og Den Internationale Valutafond (IMF), på baggrund af aftaler indgået med de pågældende institutioner.

2. Begrænsninger i kontanter

2.1 ECB bemærker, at Danmark er undtaget fra deltagelse i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase[14]. I lyset af denne specifikke institutionelle baggrund har ECB foretaget en vurdering af de relevante bestemmelser i lovforslaget i forhold til relevant praksis i euroområdet, navnlig de retlige krav om euroen og eurosedlers status som lovligt betalingsmiddel.

2.2 ECB har en traktatfæstet eneret til at bemyndige udstedelse af eurosedler i Unionen[15]. De eurosedler, som er udstedt af ECB og de nationale centralbanker i euroområdet, er de eneste eurosedler, der har status som lovlige betalingsmidler i Unionen[16].

2.3 Omfanget og virkningerne af eurosedlernes og -mønternes status som lovligt betalingsmiddel er endnu ikke blevet defineret i EU-lovgivningen. I henhold til Kommissionens henstilling 2010/191/EU[17] (herefter "Kommissionens henstilling"), afhænger euroens status som lovlige betalingsmidler af tre hovedelementer. For det første bør der være en obligatorisk accept af sedler og mønter, medmindre parterne er enedes om en anden betalingsmåde. Accept af eurosedler og -mønter som betalingsmidler bør være reglen i detailtransaktioner. En undtagelse til at acceptere kontanter bør kun være mulig, hvis den er begrundet i "princippet om god tro". For det andet bør sedler og mønter accepteres til fuld pålydende værdi. For det tredje bør sedler og mønter kunne indfri gæld.

2.4 ECB bemærker, at kontanter fortsat spiller en vigtig rolle i samfundet, selv om elektroniske betalingsinstrumenter i stigende grad anvendes til detailbetalinger i medlemsstaterne, herunder Danmark[18]. Den digitale omstilling er i fuld gang, og Danmark er et af de mest digitaliserede lande i verden[19], hvilket bl.a. muliggør brugen af alternative betalingsmåder. I 2009 blev 48 % af det samlede antal betalinger i den fysiske handel i Danmark foretaget med kontanter. I 2019 var dette tal faldet til 16 %[20]. Det anerkendes dog, at muligheden for at betale med kontanter er særlig vigtig for bestemte grupper i samfundet, som af forskellige legitime årsager foretrækker at anvende kontanter frem for andre betalingsinstrumenter. Disse grupper omfatter ikke kun ældre mennesker, men også visse funktionshæmmede borgere, indvandrere, socialt sårbare borgere, mindreårige og andre med begrænset eller ingen adgang til digitale betalingstjenester[21]. EBC bemærker dog, at brugen af kontanter i Danmark falder, også blandt ældre, da kontantbetalinger som andel af det samlede antal betalinger opdelt efter alder viser, at personer i aldersgruppen 70-79 år i 2017

14 Jf. Protokol (nr.16) til traktaten om visse bestemmelser vedrørende Danmark.

15 Jf. traktatens artikel 128, stk.1, første punktum, og artikel 16, første punktum, i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (herefter "ESCB-statutten").

16 Jf. traktatens artikel 128, stk. 1, tredje punktum, og ESCB-statuttens artikel 16, tredje punktum.

17 Kommissionens henstilling 2010/191/EU af 22. marts 2010 om omfanget og virkningerne af eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel (EUT L 83 af 30.3.2010, s. 70).

18 Jf. afsnit 2.4 i udtalelse CON/2017/8. Alle ECB's udtalelser er offentliggjort i EUR-Lex.

19 Jf. side 2 i Danmarks Nationalbanks rapport "Danskerne betaler fortrinsvist elektronisk", september 2020.

20 Jf. side 9 i Danmarks Nationalbanks rapport "Der bliver længere mellem kontantbetalinger", februar 2020.

21 Jf. afsnit 1.5. i udtalelse CON/2019/41.

brugte kontanter i 40 % af deres betalinger i fysiske handler – et tal, der er faldet til 22 % i 2019[22]. Kontanter værdsættes dog stadig generelt som betalingsinstrument, fordi de er almindeligt accepterede, hurtige og gør det nemmere for betaleren at føre kontrol med sit forbrug. Desuden er det det eneste betalingsinstrument, der gør det muligt for borgeren at afvikle en transaktion direkte uden at skulle gøre brug af en tredjeparts-tjenesteleverandør. Endvidere kan transaktionen afvikles øjeblikkeligt i centralbankpenge og til pålydende værdi, uden at loven giver mulighed for at pålægge et gebyr for det pågældende beløb[23], ligesom tillægsgebyrer for kortbetalinger nu også er forbudt i henhold til EU-retten[24]. Endelig fremmer kontantbetalinger inklusion af hele befolkningen i økonomien, da de kan anvendes til at afvikle en hvilken som helst type af finansielle transaktioner[25].

2.5 Det anføres i Kommissionens henstilling, at accept af kontantbetalinger bør være reglen, som anført ovenfor, men det anerkendes, at kontanter kan nægtes, hvis dette er begrundet i princippet om god tro, uden at dette er en overtrædelse af kontanters status som lovlige betalingsmidler. Hverken EU-lovgivningen eller Kommissionens henstilling adresserer udtrykkeligt om og i hvilken udstrækning, det kan være tilladt at indføre en mere generel begrænsning i forpligtelsen til at modtage kontantbetalinger i euro. Derfor må EU-lovgivningen fortolkes med henblik på at fastsætte de betingelser, som en begrænsning af betalinger i eurosedler og -mønter skal opfylde, herunder hvilke betingelser, der skal opfyldes for at sikre eurosedler og -mønters status som lovligt betalingsmiddel, når generelle begrænsninger i forpligtelsen til at modtage kontantbetalinger indføres. Navnlig bør betragtning 19 i Rådets forordning (EF) nr. 974/98[26] tages i betragtning for så vidt angår indførelsen af begrænsninger i kontantbetalinger. Det fremgår af denne betragtning, at begrænsninger i betalinger med sedler og mønter, som medlemsstaterne har indført af offentlige hensyn, ikke er uforenelige med eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel, hvis der findes andre lovlige midler til betaling af pengegæld. Forebyggelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme kvalificerer som et offentligt hensyn, der opvejer indvirkningen af begrænsningen i kontantbetalinger[27].

2.6 Begrænsninger i kontantbetalinger bør dog også være effektive og stå i et rimeligt forhold til de mål, som forfølges, og bør ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål[28]. Dette kræver blandt andet, at andre lovlige betalingsmidler til betaling af pengegæld er tilgængelige. Disse andre lovlige betalingsmidler bør være let tilgængelige for alle borgere i den respektive medlemsstat. Enhver foreslået begrænsnings negative indvirkning bør nøje afvejes i forhold til de forventede fordele for offentligheden.

---

22 Jf. side 9 i Danmarks Nationalbanks rapport "Der bliver længere mellem kontantbetalinger", februar 2020.

23 Jf. afsnit 2.1.6. i udtalelse CON/2020/17.

24 Jf. artikel 62 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

25 Jf. afsnit 2.1.6 i udtalelse CON/2020/17, afsnit 2.6 i udtalelse CON/2019/4, afsnit 2.7 i udtalelse CON/2017/40, afsnit 3.4 i udtalelse CON/2017/20 og afsnit 2.8 i udtalelse CON/2017/27.

26 Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen (EUT L 139 af 11.5.1998, s. 1).

27 Jf. afsnit 2.2 i udtalelse CON/2013/9.

28 Jf. afsnit 2.1.5. i udtalelse CON/2020/17 samt afsnit 2.3. i udtalelse CON/2019/4.

2.7 Med hensyn til kravet om, at begrænsningerne skal være proportionale, bemærker ECB, at jo bredere og mere generel en begrænsning er, des strengere bør fortolkningen af kravet om, at begrænsningen skal være proportional med det mål, der forfølges, være. Ved vurderingen af, om en begrænsning er proportional, bør der altid tages hensyn til den pågældende begrænsnings negative indvirkning, og det bør også overvejes, hvorvidt alternative foranstaltninger, som ville opfylde det pågældende mål og have en mindre negativ indvirkning, kunne vedtages[29].

2.8 Endelig er det i denne forbindelse relevant at bemærke, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU[30] har gjort det lettere for unionsborgere at få betalingskonti og relaterede elektroniske betalingstjenester som et alternativ til kontanter[31].

2.9 Hvad angår spørgsmålet om at sænke grænsen for visse kontantbetalinger, følger forslaget efter en tidligere nedsættelse af grænsen i 2013, hvor den blev nedsat fra DKK 100 000 (ca. EUR 13 500), til den nuværende grænse på DKK 50 000.[32] ECB bemærkede på det tidspunkt[33], at enhver foreslået begrænsnings negative indvirkning nøje bør afvejes i forhold til de forventede fordele for offentligheden. I lyset af, at foranstaltningerne vedrører forholdsvis lave betalingsværdier, bør de kompetente myndigheder også sikre, at virkningerne af disse foranstaltninger ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet om at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Det fremgår ikke af bemærkningerne, hvilken indvirkning nedsættelsen af grænsen for visse kontantbetalinger har haft, siden den blev indført og vedtaget i 2013. Det fremgår heller ikke af bemærkningerne, hvorfor det nu, syv år efter, at grænsen for visse kontantbetalinger blev nedsat, er nødvendigt at nedsætte den yderligere til omkring en femtedel af den grænse, der fandt anvendelse før 2013.

2.10 ECB anerkender dog, at der generelt findes andre lovlige midler til betaling af pengegæld i Danmark, der har samme fordele, som kontanter, også over den foreslåede grænse på ca. EUR 2 700. Endvidere finder forslaget om at sænke grænsen for visse kontantbetalinger, som nævnt i afsnit 1.2, kun anvendelse på erhvervsdrivende, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, når de modtager kontanter. Sænkningen af grænsen finder derfor kun anvendelse på denne specifikke gruppe af betalinger mellem erhvervsdrivende og betalinger fra kunder til erhvervsdrivende. ECB glæder sig i den forbindelse over, at det ikke er hensigten, at denne begrænsning skal finde anvendelse på betalinger mellem forbrugere. I lyset heraf og på baggrund af ovennævnte generelle bemærkninger vurderes sænkningen af grænsen for visse kontantbetalinger, således som det fremgår af lovforslaget, at være forholdsmæssig i forhold til de forfulgte mål[34] og ikke at gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. ECB kan imidlertid ikke udtale sig nærmere om lovforslagets effektivitet henset hertil, da bemærkningerne ikke

29 Jf. afsnit 2.1.5. i udtalelse CON/2020/17.

30 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214).

31 Direktiv 2014/92/EU er blevet gennemført i Danmark ved lov nr. 375 af 27. april 2016 (Lov om betalingskonti).

32 Jf. udtalelse CON/2013/9.

33 Jf. afsnit 2.3. i udtalelse CON/2013/9.

34 Jf. afsnit 2.5 i udtalelse CON/2019/46.

indeholder underbyggende oplysninger, ligesom virkningen af nedsættelsen af forbuddet mod kontantbetaling i 2013 ikke er blevet præciseret. Det bør endvidere sikres, at der er tilstrækkelig fleksibilitet til at kunne afvikle betalingsforpligtelser kontant i tilfælde af nødsituationer, hvor alternative betalingsmidler er midlertidigt ude af drift.

3. Endelig afregning i tilfælde af systemdeltageres insolvens

Direktiv 98/26/EF fastsætter bestemmelserne til sikring af harmoniserede regler om uigenkaldelighed af betalings- og værdipapirtransaktioner i EU og bidrager således til at undgå systemiske risici i det finansielle system. Direktivet bestemmer, at den stillede sikkerhed bør beskyttes fra den dag, hvor en deltager i systemet bliver insolvent, mod virkningerne af den konkurslovgivning, der finder anvendelse på den insolvente deltager. ECB er enig med begrundelserne i bemærkningerne om, at en manglende afvikling i et værdipapirsystem vil kunne have en negativ indflydelse på stabiliteten af de finansielle markeder og institutioner generelt, herunder navnlig for indbyrdes forbundne systemer såsom T2S. Overførselsordrernes uigenkaldelighed er en forudsætning for, at T2S kan fungere smidigt og effektivt i tilfælde af, at en deltager bliver insolvent i løbet af en afviklingsdag. Af disse grunde glæder ECB sig meget over de foreslåede ændringer i dansk lovgivning for at sikre endelig afregning i tilfælde af en systemdeltagers insolvens.

4. Indsamling og tavshedspligt med hensyn til data, som indsamles og deles af Danmarks Nationalbank

4.1 ECB glæder sig over bestemmelserne i lovforslaget, hvorefter retsgrundlaget for Danmarks Nationalbanks indsamling og brug af data til formål, der falder ind under dens kompetenceområde, styrkes, herunder, men ikke begrænset til formål i forbindelse med produktionen af finansielle statistikker. Den foreslåede bestemmelse er meget bredt formuleret og giver Danmarks Nationalbank fleksibilitet til at definere, hvilke data der er nødvendige, afhængigt af den opgave den varetager, for at opfylde sine målsætninger.

4.2 ECB glæder sig også over, at de eksisterende bestemmelser vedrørende overførsel af fortrolige oplysninger til centralbanker i ESCB og ESRB bevares, og at lovforslaget udstrækker overførslen af fortrolige oplysninger til at omfatte andre nationale, europæiske og internationale organer og institutioner, herunder centralbanker i andre EØS-lande.

Udtalelsen vil blive offentliggjort i EUR-Lex.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 11. december 2020.

[Underskrift]

Formand for ECB

Christine LAGARDE